BEDA VENERABILIS. BOETHIUS. GILBERTUS PORRETANUS

Ende 12. Jh . Seite 6v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=496
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

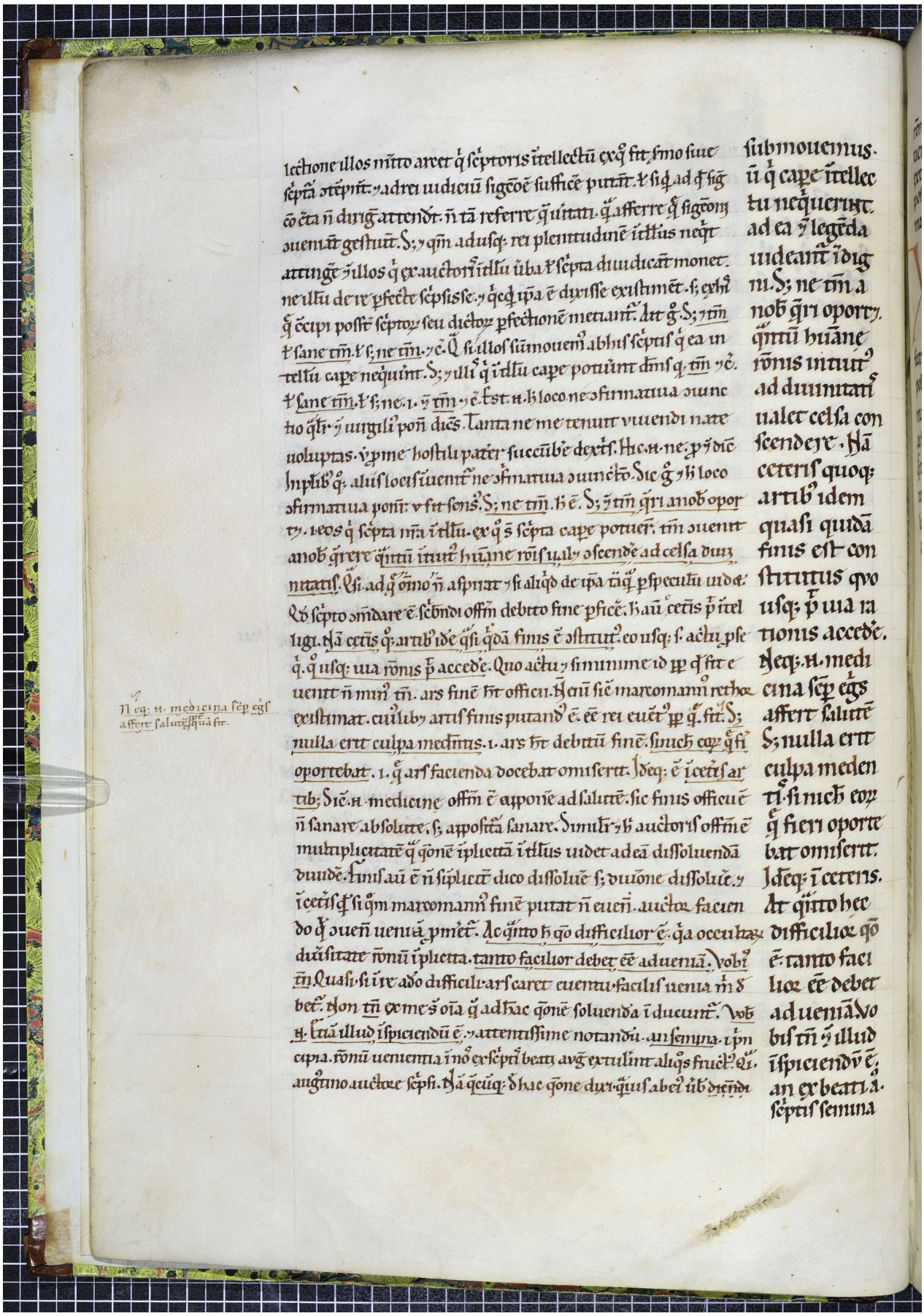

lectione illos mitto arcet q̄ scriptoris intellectū ex q̄ fit sermo siue
scripta contempnit. et ad rei iudiciū significatione sufficere putant. vel si q̄ ad q̄ sig
cōcta n̄ dirigi attendit. n̄ tā referre q̄ ueritati. q̄ afferre q̄ significatione
conueniat gestiunt. S; et q̄m ad usq; rei plenitudinē intellus neq̄t
attingere et illos q̄ ex auctoris intellu uerba vel scripta diiudicant monet.
ne illū de re perfecte scripsisse. et q̄cq̄ ipa ē dixisse existimet. s; ex his
q̄ cōcipi possunt scriptorum seu dictorum perfectionē metiantur. Ait g̃. S; et tm̄
vel sane tm̄. vel s; ne tm̄. et c. Q̄ si illos sūmouemus ab his scriptis q̄ ea in
tellu capere nequiunt. S; et illi q̄ intellu capere potuerunt dicens q̄ tm̄ et c.
vel sane tm̄. vel s; ne. i. et tm̄ et c. Est. n. h̄ loco ne confirmatiua coniunc
tio q̄lr et uirgilius poni dicens. Tanta ne me tenuit viuendi nate
uoluptas. vel pro me hostili pater succūbere dextris. Hic. n. ne. pro et dic
In plurib; q̄ aliis locis inuenitur ne confirmatiua coniunctio. Sic g̃ et h̄ loco
confirmatiua ponit. vt sit sensus. S; ne tm̄. h̄ ē. S; et tm̄ q̄ri a nob oportet
et. i. eos q̄ scripta nr̄a intellu. ex q̄ s scripta capere potuerunt. tm̄ conuenit
a nob q̄rere q̄ntū intuitus hūane rōnis ualet conscendere ad celsa diui
nitatis. Q̄si. ad q̄ omnino n̄ aspirat et si aliq̄d de ipa tāq̄ per speculū uidet.
Q̄d scripto commendare ē. scribendi offm̄ debito fine perficere. h̄ aūt ceteris p̄ intel
ligi. Nā ceteris q̄ artib; idē q̄si q̄dā finis ē constitutus. eo usq; s. actu pse
q̄. q̄ usq; uia rōnis p̄ accedere. Quo actu et si minime id pp q̄ fit e
uenit n̄ minus tm̄. ars finē h̄t officii. Nec enim sic marcomannus rethor
existimat. cuiuslibet artis finis putandus ē. ēē rei euentus pp q̄. fit. S;
nulla erit culpa medentis. i. ars h̄t debitū finē. si nich eorum q̄ fi
oportebat. i. q̄ ars facienda docebat omiserit. Ideq; ē in ceteris ar
tib; Sic. n. medicine offm̄ ē apponere ad salutē. sic finis officii ē
n̄ sanare absolute. s; apposita sanare. Similiter et h̄ auctoris offm̄ ē
multiplicitatē q̄ q̄onē implicitā intellus uidet ad eā dissoluendā
diuidere. Finis aūt ē n̄ simpliciter dico dissoluere s; diuisione dissoluere. et
in ceteris q̄ si q̄m marcomannus finē putat n̄ euenire. auctor facien
do q̄ conueniens uenia promeret. Ac q̄nto h̄ q̄o difficilior ē. q̄a occultarum
diuersitate rōnū implicita. tanto facilior debet ēē ad ueniā. Vobis
tm̄. Quasi si in re adeo difficili ars caret euentu. facilis uenia mihi de
bet. Non tm̄ ex me s oīa q̄ ad hac q̄onē soluenda inducunt. Vob
n. Etiā illud inspiciendū ē. et attentissime notandū. an semina. i. prin
cipia. rōnū uenientia in nos ex scriptis beati aug extulerint aliq̄s fructus. Qui
augustino auctore scripsi. Nā q̄cūq; de hac q̄one dixi. q̄uis ab eius uerb dicendi

Neq; n. medicina sēp egs affert salutē q̄ uā fit.

submouemus.
ū q̄ capere intellec
tu nequiuerunt.
ad ea et legenda
uideant indig
ni. S; ne tm̄ a
nob q̄ri oportet.
q̄ntū hūane
rōnis intuitus
ad diuinitatis
ualet celsa con
scendere. Nā
ceteris quoq;
artib; idem
quasi quidā
finis est con
stitutus quo
usq; p̄ uia ra
tionis accedere.
Neq; n. medi
cina sēp egs
affert salutē
S; nulla erit
culpa meden
tis. si nich eorum
q̄ fieri oporte
bat omiserit.
Ideq; in ceteris.
At q̄nto hec
difficilior q̄o
ē. tanto faci
lior ēē debet
ad ueniā. Vo
bis tm̄ et illud
inspiciendū ē.
an ex beati a.
scriptis semina